

τοῦ δέοντος, τότε μοι τὸ τῆς γεέννης ἐννόησον πῦρ, καὶ εἴ
 ποτε πάλιν ὑπὸ πυρετοῦ καταφλεχθείης σφοδροῦ πρὸς ἐκείνην
 τὸν νοῦν τὴν φλόγα μετάρστησον καὶ τότε δυνήσῃ διαστεῖλαι
 καλῶς. Εἰ γὰρ βαλανεῖον καὶ πυρετὸς οὕτως ἡμᾶς θλίβει καὶ
 15 θορυβεῖ, ὅταν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ πυρὸς ἐμπέσωμεν ἐκείνον,
 τὸν ἐλκόμενον πρὸ τοῦ βήματος τοῦ φοβεροῦ, πῶς διακεισό-
 μεθα; Ἐὰρ βρύξομεν τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῶν πόνων καὶ τῶν
 ἀλγηδόνων τῶν ἀφορήτων ἐκείνων, ὁ δὲ ἐπαμύνων ἔσται
 οὐδεὶς, ἀλλ' οἰμώξομεν μεγάλα σφοδρότερον ἐπιτιθεμένης
 20 ἡμῖν τῆς φλογός· ὀψόμεθα δὲ οὐδένα, πλὴν τῶν κολαζομένων
 σὺν ἡμῖν καὶ τῆς ἐρημίας τῆς πολλῆς. Τί ἂν τις εἴποι τὰ ἀπὸ
 τοῦ σκότους δείματα, τὰ ταῖς ἡμετέραις ἐγγινόμενα ψυχαῖς;
 ὥσπερ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀναλωτικὸν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, οὕτως οὐδὲ
 φωτιστικόν· [οὐδὲ γὰρ ἂν σκότος ἦν]. Τὸν τοίνυν (τοιιοῦτον)
 25 ἀπὸ τούτου θόρυβον ἐγγινόμενον ἡμῖν καὶ τὸν τρόμον καὶ τὴν
 παράλυσιν καὶ τὴν ἔκστασιν τὴν πολλὴν ἐκεῖνος σαφῶς παρα-
 στήσαι μόνος ὁ καιρὸς ἰκανός. Πολλὰ γὰρ καὶ ποικίλα ἐκεῖ
 τὰ βασανιστήρια, καὶ νιφάδες πανταχόθεν κολάσεων ἐπάγον-
 ται τῇ ψυχῇ.

30 Εἰ δὲ λέγοι τις· καὶ πῶς ἄρκεσαι δύναιτ' ἂν πρὸς τοσοῦτον
 πλῆθος τιμωριῶν καὶ ἀτελευτήτους αἰῶνας διαμεῖναι κολα-
 ζομένη ἢ σὰρξ; ἐννοησάτω τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, πῶς

τοιοῦτον πῦρ οὐκ ἔστιν ἀναλωτικόν· οὐδὲ γὰρ ἂν σκότος ἦν.